

LBRIS

We know
books

Alexander von Knorre

Bătăie cu perne în Expresul de Noapte

Cu ilustrațiile autorului

Traducere din limba germană: Mihai Draganovici

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
VON KNORRE, ALEXANDER

Bătaie cu perne în Expresul de Noapte / Alexander von Knorre ;
cu il. autorului ; trad. din lb. germană: Mihai Draganovici.

- Buzoești : Ars Libri, 2022

ISBN 978-606-36-1904-5

I. Draganovici, Mihai (trad.)

087.5

Alexander von Knorre
Kissenschlacht im Nachtexpress

Copyright © 2021 dtv Verlagsgesellschaft mbH & Co. KG, Munich/Germany
All rights reserved.

Copyright © 2022 ARS LIBRI PROF
Toate drepturile sunt rezervate pentru ediția în limba română.
ISBN: 978-606-36-1904-5

Editura Ars Libri
Str. Victoriei, bl. Z1, sc. D, ap. 1
oraș Costești, județul Argeș
Tel: 0248 546 357; 031 82 82 293; 0745 095 083
e-mail: arslibri@yahoo.com
www.edituraarslibri.ro

Redactare: Cristina Ipate-Toma
Tehnoredactare: Alexandru Gherghina
Corectură: Cristina Ipate-Toma; Cristina Poterășoiu
Machetare și prepress: Mihai Ștefănescu
Tipărit la Ars Libri Prof SRL, Costești, Argeș

Pe muchia peronului

Joi, ora 21.00

(încă 1 zi și 21 de ore până la începerea concertului)

„În mod normal aş fi dormit la ora asta”, se gândeşte Kurt. „În mod normal aş fi stat comod în pat și aş fi avut picioare calde. Însă nu azi!”

Kurt aleargă cu buni Karola prin Gara Centrală. Este ora nouă seara și un vânt rece șuieră prin holul de intrare al gării. Kurt ține strâns geanta cu vioara. Lumina neoanelor îl orbește. Porumbeii murdari își iau speriați zborul și se avântă în sus, până sub cupola de sticlă (cu toate că acolo sunt montați peste tot acei țepi, dar se pare că nu le pasă).

Buni Karola radiază. Se bucură la gândul călătoriei.

— Sankt Petersburg, venim! Te bucuri?

— Am emoții. Noroc că nu vine și sora mea cea mică, spune Kurt. Sankt Petersburg este în altă țară! Ar fi pur și simplu prea departe pentru Karlotta. De-abia a făcut 7 ani, iar eu am 9.

— Inimioara mea, va fi cea mai plăcută călătorie. O aruncătură de băț!

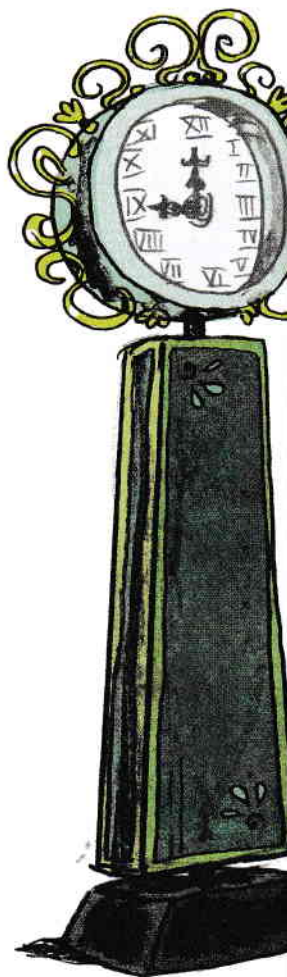
Buni Karola mângâie drăgăstos cușca de transport a pisicii. Pe pisica bunicuței o cheamă Pisinica și o însoțește pretutindeni, indiferent unde călătorește.

Urcă oftând și icnind pe scara largă.

Geamantanul roșu cu roți troncâne pe trepte. Este plin până la refuz și foarte greu. Kurt împinge.

— Buni, geamantanul ăsta e ca o piatră de moară. Ce-ai pus înăuntru?

— Gheme de lână, closetul pisicii și tot ce ne trebuie. Da' ce credeai?

În sfârșit au ajuns sus. Buni Karola lasă bagajele să cadă.

— De unde plecă de fapt trenul nostru, buni? întrebă Kurt.

Buni Karola mijește ochii și privește în sus, încruntându-se, la tabela de plecări.

— Ia citește, Kurti, ochii tăi sunt mai buni ca ai mei!

— Deci, *Expresul de noapte Sankt Petersburg*. Linia 3!

Kurt se uită la ceasul mare din gară și se sperie.

— Buni! Trenul pleacă imediat! Mai sunt doar 15 minute!

15 MINUTE

Buni Karola zâmbește calmă și se uită în jur: linia 3 este chiar în față. Oameni agitați, standuri cu flori, chioșcuri cu cârnăciori. Minunată vânzoleala asta! Acolo, în față, un bărbat cu trei câini de sanie împinge o canoe pe un cărucior de bagaje. Dincolo, o fetiță duce în lesă un dog danez, iar trei hamali cară bagajele după ea. Un bărbat cu barbă neagră poartă o geantă de vioară, exact cum are și Kurt. Un băiețel ciufulit o abordează pe buni Karola.

— Auzi, mamaie, ai ceva mărunțiș?

Hainele băiatului sunt jerpelite, iar el miroase îngrozitor. Kurt se înroșește și privește în sus, la ceasul gării. Buni Karola se uită direct la copilul murdar.

— Așteaptă, măi băiete! Nu vezi că vorbim? 15 minute!
Mai avem o grămadă de timp!

— Acum nu mai sunt decât 14 minute! strigă Kurt disperat.

14 MINUTE

— Aaa, nu-i nicio problemă. Ba chiar mai avem timp să ne luăm și niște covrigi pentru drum.

Kurt tresare.

— Nu, buni, lasă, chiar trebuie să ne grăbim! Trebuie să fie ceva de mâncare și în tren!

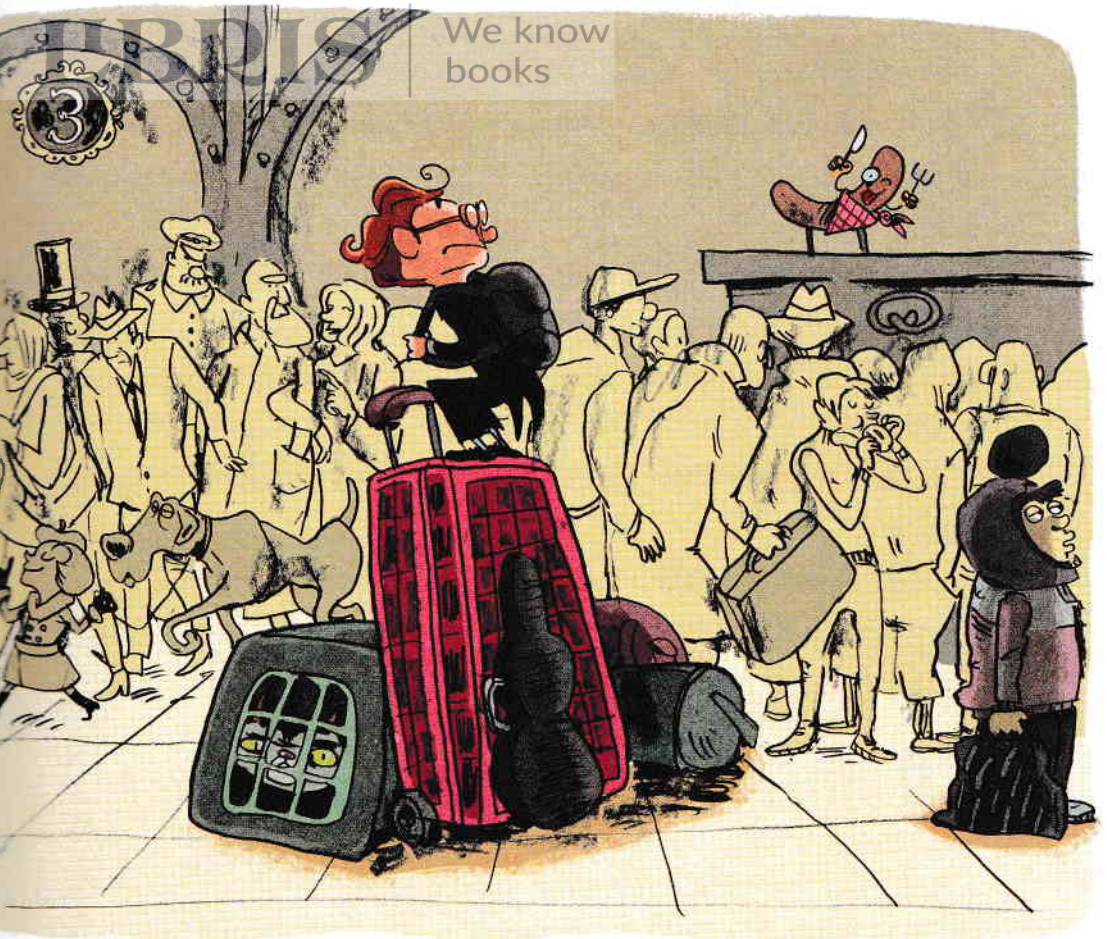
— Da, dar cu siguranță nu covrigi! Suflețel, nu te agita! Linia 3 este acolo, în față!

Buni Karola își face loc prin mulțimea care se înghesuie la chioșcul cu cârnați. Kurt se suie pe geamantanul cu roțile și nu-l scapă nicio clipă din ochi pe băiatul cerșetor. Ca să nu șterpelească nimic. Forfota asta generală îl înnebunește pe Kurt. Se pare că bagajele stau în calea tuturor, căci oamenii le lovesc mereu, când trec pe lângă ele. Băiatul necunoscut se ferește de fiecare dată foarte relaxat.

Dar de ce întârzie buni? Aici trage trenul. Kurt privește din nou la ceas. Arătătorul continuă să se miște nemilos.

11 MINUTE

În sfârșit, se întoarce buni Karola. Aduce șase covrigi, trei ceaiuri, chifle cu cârnăciori și chifteluțe, pe o farfurie de carton.

— Serviți, vă rog, sufletelele mele! Acum ciugulim frumos câte ceva, ca să prindem puteri pentru marea călătorie.

Buni Karola împarte gustările.

Ceaiul e cald și bun. Toți mănâncă.

— Cum te cheamă, de fapt? îl întreabă cu gura plină buni Karola pe băiatul necunoscut.

— Toți îmi spun Bolle, mamaie, mormăie băiatul.

În final, după ce a înghițit totul, dispare în mulțimea de oameni la fel de neașteptat precum a apărut.

— Ce tip ciudat, spune Kurt. Nu-l știu de la școală.

— În mod normal, coate-goale ar trebui să fie într-un pat și nu să piardă vremea noaptea singur prin gară, comentează buni Karola.

— În mod normal, aprobă Kurt din cap. Dar și noi suntem aici, în loc să dormim în paturile noastre comode de acasă. Și acum chiar trebuie să mergem la tren! Să terminăm repede mâncarea!

Kurt înghite ultimele îmbucături. Buni Karola îl șterge la gură.

— Ei, hai, nu mai fi așa de antipatic, scumpule. Mai avem timp berechet. Mă duc să-mi mai cumpăr o revistă de la chioșc, ca să am ce citi pe drum.

8 MINUTE

Kurt se cocoată din nou pe geamantanul care stă să plesnească și are grijă de bagaje. Privește gânditor la linia 3. Din cușca pisicii se aude un miorlăit slab.

O tânără doamnă cu păr buclat, ce poartă un palton lung, vine direct la el.

— Salut, bună seara, pot să te deranjez puțin? Mă numesc Tessa Lustig și lucrez pentru revista liniei *Expresul de Noapte*. Pentru foiletonul nostru, „Pe muchia peronului”, întrebăm în fiecare lună călătorii încotro călătoresc. Ia povestește-mi!

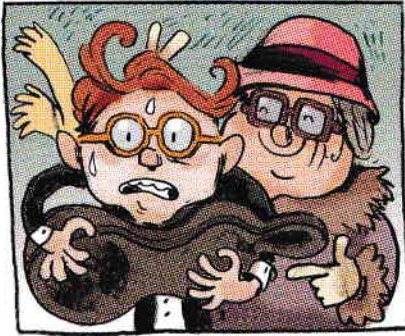
Kurt nu înțelege absolut nimic. Sigur că îi place să vorbească cu oamenii de la ziar, doar vrea să devină celebru la un moment dat. Dar acum?

7 MINUTE

— Hai, dragul meu, povestește! se aude vocea lui buni, care a revenit înarmată, sub braț, cu revista ei preferată despre dramele prinților și fericirea în dragoste a reginelor.

Următorul text va apărea două săptămâni mai târziu în revista liniei expres:

P E M U C H I A P E R O N U L U I

„Suntem supergrăbiți și trebuie să plecăm imediat”, ne spune Kurt (9). Talentatul muzician este un adevărat copil minune. Împreună cu bunica sa plină de viață, Karola (75), călătorește cu trenul de noapte la Sankt Petersburg, pentru a câștiga acolo concursul *Europa cântă*.

„Nu ajungem dacă nu decolăm în momentul ăsta, ca rachetele”, declară istețul violonist. „Altfel, pierdem trenul!” Și Kurt adaugă că este foarte bine că nu e prezentă și Karlotta, sora lui cea mică, căci „ar înnebuni dacă am pierde trenul din cauza dumneavoastră!”. Revista liniei expres vă dorește o călătorie plăcută și toate cele bune!

Dintr-odată, Kurt prinde ceva din difuzoare, ceva foarte important: vocea pomenește ținta calatoriei lor, Sankt Petersburg. Și vocea adaugă ceva: plecarea se va face azi de la linia 21. Nu de la linia 3.

Kurt se suie pe geamantan și se ridică în picioare. Așa poate vedea mult mai bine. Geamantanul se clatină, de parcă ar avea ceva împotriva.

Kurt strigă:

— Buni! Linia 21! Asta e în spate, foarte departe!

Doi părinți cu trei copii, care până acum stăteau relaxați în apropiere, încep să alerge panicați. Trag după ei căruțul de copii și 2 cărucioare de bagaje încărcate până la refuz cu copii și geamantane.

Kurt sare din nou jos.

Buni Karola își ia la revedere de la ziaristă și apucă cușca pisicii. Kurt își pune sacul de sport pe umăr și apucă geanta cu vioara. Străbate holul în pas alert. Dintr-odată, drumul le este blocat de un perete din placaj de lemn. Nu-l văzuseră înainte din cauza mulțimii de oameni. Buni Karola se apleacă pentru a citi anunțul. În acel moment începe să duduie picamerul, iar buni Karola și Kurt dispar într-un nor de praf.

— Aici e șantier, buni! Nu putem trece! exclamă Kurt în timp ce îl trec fiori pe șira spinării.

4 MINUTE

— Ȑștia își bat joc de noi! Dar uite, drăguță, aici sunt niște săgeți. Un mic ocol și apoi totul e super!

Buni și Kurt se grăbesc să urmeze săgețile și merg cu o scară rulantă în jos. În lumina neanelor, aleargă printr-un tunel foarte lung. Acolo unde indicatoarele arată linia 21, iau o scară rulantă care îi duce iar sus.

— Hai că suntem buni, Kurt! gâfâie bunica când ajung sus pe peron. Totul a mers ca uns. Încă patru minute și am pornit-o la drum.

— Da, și e bine că aici sunt peste tot scări rulante, așa că nu a mai trebuit să târâm geamantanul roșu pe scări după noi.

Kurt se uită în jurul lui.

— Ȑăă, ia stai!

Geamantanul roșu... Unde e?

3 MINUTE

— Trebuie să ne întoarcem! Am uitat geamantanul!

— Nu te agita inutil, inimioară! Noroc că n-am lăsat-o pe Pisinica pe peron; imaginează-ți ce-ar fi fost! Gândește-te pur și simplu la ceva frumos: la ciocolată! Sau la trofeul concursului! Și apoi... FUGI!